Ζητείται ελπίς (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 9 Αυγούστου, 2012

Οι αυτοκτονίες των συμπατριωτών μας αυξάνουν με ρυθμό άκρως ανησυχητικό. Το φαινόμενο υπαρκτό από καιρό σε άλλες κοινωνίες απασχολούσε ελάχιστα τη δική μας. Δύο θεωρούνται ως κύριες αιτίες για το απονενοημένο διάβημα. Ως πρώτη προβάλλεται η έλλειψη νοήματος του βίου. Είναι κυρίαρχο γνώρισμα των αυτοχείρων στις δυτικές κοινωνίες της αφθονίας. Ως δεύτερη προβάλλεται η απόγνωση μπροστά σε ανυπέρβλητα προβλήματα. Είναι γνώρισμα των αυτοχείρων των κοινωνιών της Ανατολής από την Ινδία ως την Κορέα.

Το υπαρξιακό κενό συνοδεύει τον δυτικό άνθρωπο από την εποχή που πανηγύρισε την «απελευθέρωσή» του από τις δεισιδαιμονίες του παρελθόντος, εννοώντας ότι αρνήθηκε την πατροπαράδοτη πίστη του στον Θεό. Η «απελευθέρωση» αυτή οδήγησε σε λιμοκτονία την ψυχή του, της οποίας βέβαια την ύπαρξη έκτοτε αρνείται, έχοντας όμως αναγάγει κατά τρόπο άκρως αντιφατικό την ψυχολογία, δηλαδή την έρευνα περί την ψυχή, σε «επιστήμη» άκρως ενδιαφέρουσα στην εποχή μας. Ο αρνούμενος τον προσωπικό Θεό της χριστιανικής αποκαλύψεως, ιδεαλιστής ή υλιστής, είχε ανάγκη από πλήθος υποκαταστάτων, καθώς η λανθάνουσα ψυχή δεν έπαψε να διεκδικεί την τροφή της. Επανήλθε στο προσκήνιο ο από μακρού σιγήσας φιλοσοφικός λόγος, εντάθηκε η ενασχόληση με τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα οποία επίσης επί μακρόν είχαν καταπατηθεί βάναυσα, πολλές φορές μάλιστα στο όνομα του Χριστού, κυρίως όμως εναποτέθηκαν οι ελπίδες στην αναδυόμενη επιστήμη, απ’ την οποία προσδοκούσε ο δυτικός άνθρωπος την επίλυση του συνόλου των βιοτικών του προβλημάτων και την παράταση του βίου. Ο φιλοσοφικός λόγος έδωσε τη γένεση σε διάφορες ιδεολογίες. Όλες αυτές κατέρρευσαν περί το τέλος του 20^{ου} αιώνα, αφού έδωσαν πικρούς καρπούς, φρικτούς πολέμους με αμέτρητα θύματα. Ο ευρωπαϊκός μηδενισμός ενέχεται για τις συμφορές σ’ όλη την έκταση του πλανήτη. Τα ανθρώπινα δικαιώματα περιορίστηκαν στους προνομιούχους λαούς των δυτικών χωρών, οι οποίοι ανακάλυψαν ένα ακόμη δικαίωμα, πού πρόσθεσαν στα όσα αναγνωρίζονταν ως τότε: Το δικαίωμα της εκμετάλλευσης των μη προνομιούχων και της καταλήστευσής τους.

Ο βίος των λαών των φτωχών χωρών κατέστη αβίωτος, προκειμένου να πλουτίσουν οι άπληστοι πολιτισμένοι και καλλιεργημένοι ερήμην Θεού δυτικοί.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες θύμα της απληστίας των θελόντων να ελέγξουν την

φυτική παραγωγή έπεσε ο λαός της Ινδίας. Πολυεθνικές εταιρίες με τη στήριξη των κυβερνήσεων της χώρας εξαπάτησαν τους αγρότες, οι οποίοι προέβησαν στη σύναψη δανείων, προκειμένου να εγκαταλείψουν τις παραδοσιακές καλλιέργειες και να επιδοθούν σε νέες με σπόρους και οδηγίες των αδιστάκτων του κεφαλαίου. Το εγχείρημα απέτυχε παταγωδώς. Πολλοί αγρότες αδυνατούν να θρέψουν πλέον τις οικογένειές τους, πόσο μάλλον να φανούν συνεπείς στις υποχρεώσεις τους έναντι των τραπεζών.

Στην Κορέα, τη χώρα του βιομηχανικού «θαύματος» προκάλεσαν οικονομική κρίση πριν από λίγες δεκαετίες και οδήγησαν σε μακράς διάρκειας ανεργία πλήθος εργαζομένων στη βιομηχανία. Ο αριθμός των αυτοκτονιών Ινδών αγροτών και Κορεατών εργατών και τεχνητών υπήρξε πολύ μεγάλος και οδήγησε πλήθος οικογενειών σε δεινή θέση. Βέβαια δεν συγκινήθηκαν οι προκαλέσαντες την κρίση, ώστε να αλλάξουν πολιτική. Αυτοί τα κέρδη που επεδίωκαν τα εξασφάλισαν. Οι «παράπλευρες» απώλειες ήταν στο σχέδιο και δεν θα υποχωρούσαν ακόμη και αν ήσαν πολλαπλάσιες! Γιατί φάνηκαν τόσο ανίσχυροι οι λαοί της Ασίας μπροστά στις αντιξοότητες; Είναι άσχετη η στάση τους με το θρησκευτικό βίωμα και τις αντιλήψεις περί δυσκολιών του βίου που οι δοξασίες της Ανατολής καλλιεργούν στους πιστούς;

Στην ορθόδοξη Ελλάδα μέχρι πριν από λίγες δεκαετίες ο λαός ήταν στερεωμένος στην ελληνορθόδοξη παράδοση και διατηρούσε ακέραιες τις ελπίδες του στον Θεό. Χάρη στην πίστη του άντεξε την επί αιώνες σκληρή τουρκική δουλεία αναμένοντας την ποθούμενη ελευθερία. Χάρη στην πίστη του αγωνίστηκε γι’ αυτήν και κατάφερε να βγει και πάλι στο φως του κόσμου. Υπερασπίστηκε με ανδρεία τη χώρα του από κάθε επίβουλο, άντεξε σε πλήθος από προσφυγιές και ξανάρχισε τη ζωή του μετά από πλήθος χαλασμών από πολέμους που άλλοι έσπειραν για τα συμφέροντά τους. Ταπεινώθηκε, περιφρονήθηκε, ατιμάστηκε, πείνασε, κρύωσε αλλά δεν έπαψε να μάχεται εναποθέτοντας την ελπίδα του ακέραια στον Θεό.

Ώσπου ξημέρωσε εποχή αλλιώτικη! Ο Έλληνας άρχισε να αισθάνεται μειονεκτικός έναντι εκείνων που κατείχαν και να αδιαφορεί για το πώς κατείχαν. Ήθελε και αυτός να χαρεί τις απολαύσεις που προσφέρει η ζωή, όταν διαθέτεις χρήματα. Ήταν τότε που οι δυτικοί οπαδοί του μηδενισμού έκαναν βήματα προς την «συναδέλφωση» και «ειρηνική» συνύπαρξη των λαών. Έστρεψαν την προσοχή τους και σε μας, τους απόκληρους και ανέλαβαν να μας «βοηθήσουν» να ορθοποδήσουμε, να αναπτυχθούμε, να ενταχθούμε στη χορεία των «πολιτισμένων» χωρών. Ανέλαβαν το «εθνοσωτήριο» έργο οι δοτοί κυβερνήτες της χώρας και πάσχισαν «φιλότιμα» να ξεριζώσουν από την ψυχή του λαού την πίστη προς το Θεό και την αγάπη προς τις παραδόσεις. Κάθε τι το δικό μας από τα ήθη και τις παραδόσεις ως τα προϊόντα μας φάνταζε υποδεέστερο, απόβλητο. Τραφήκαμε με τον μύθο επί τριάντα συναπτά έτη

και τέλος ξυπνήσαμε σε σκληρή, άγρια πραγματικότητα. Οι φίλοι μας και εταίροι μας ζήτησαν πίσω τα όσα μας προσέφεραν για να έχομε να αγοράζουμε προϊόντα και «πολιτιστικές» αξίες, να τρέφονται αυτοί από την παροιμιώδη αφέλειά μας και να ρίχνουν και κάτι στους εντόπιους διεκπεραιωτές του σχεδίου τους. Η φτώχια έπληξε άγρια μερίδα του λαού μας και δεν ήταν διόλου έτοιμος, διότι τον είχαν παραμυθιάσει ότι δεν θα ξαναπατήσει το πόδι της στη χώρα μας. Ψυχικές δυνάμεις δεν του είχαν απομείνει πλέον, καθώς είχε υποταχθεί στον δυτικό ευδαιμονισμό. Πώς να αντιπαλέψει τα ογκούμενα βιοτικά προβλήματα. Τα δάνεια τον κατέστησαν υποχείριο των τραπεζικών κύκλων. Η ανεργία πλήττει ολοένα και περισσότερα μέλη της οικογένειας. Το κόστος ζωής αυξάνει ανεξέλεγκτα, καθώς η Πολιτεία απλώς ασκεί εξουσία άνευ δικαιώματος παρέμβασης στα τελούμενα στην «ελεύθερη» αγορά. Ο Έλλην είναι πλέον ο ανερμάτιστος δυτικός μηδενιστής, που αντιμετωπίζει όμως ανυπέρβλητα βιοτικά προβλήματα των λαών της Ανατολής. Πώς θα αντιμετωπίσει την κατάσταση, που θα επιδεινώνεται διαρκώς παρά τις εξαγγελίες και κατηγορηματικές βεβαιώσεις για ανάκαμψη της οικονομίας;

Οι πρόγονοί μας διατήρησαν την πίστη τους επί τουρκοκρατίας και υπέστησαν εξ αιτίας αυτού τα πάνδεινα. Ήταν αρκετό να ενδώσουν στην πίεση προς εξισλαμισμό, για να θέσουν τέλος στα βάσανά τους. Δεν το έπραξαν. Υπήρξαν μήπως ανόητοι; Ασφαλώς όχι. Απλώς είχε η ζωή τους νόημα μέσα στα βάσανα και τις δοκιμασίες. Και όταν η ζωή έχει νόημα, δεν υπάρχει ανυπέρβλητο πρόβλημα. Συνειδητοποιούμε μπροστά στις δοκιμασίες του καιρού μας ότι προέχει πριν από οτιδήποτε άλλο να νοηματοδοτήσουμε τον βίο μας; Τότε θα βρούμε και τις δυνάμεις τις απαραίτητες προς αντιμετώπιση των πάσης φύσεως αντιξοοτήτων. Τις δυνάμεις να παλέψουμε για την ανεξαρτησία μας, την αξιοπρέπειά μας, την τιμή της χώρας, να αγαπήσουμε τον συνάνθρωπό μας που υποφέρει και εμείς αδιαφορούμε, καθώς χάθηκε από τον ορίζοντά μας ο πλησίον.

Συνέλληνες είναι πλέον καιρός αυτοκριτικής. Δεν είναι λύση η μεταμέλεια τύπου Ιούδα, που έθεσε τέρμα στον βίο του υπό το βάρος των ενοχών του. Λύση είναι η έμπρακτη μετάνοια, διότι περιφρονήσαμε την παράδοσή μας, όσο κανένας άλλος λαός στην ιστορία. Ας κάνουμε νέα αρχή, όπως οι πρόγονοί μας μετά από τόσες συμφορές που δοκίμασαν. Η κατάσταση δεν είναι σήμερα χειρότερη από άλλες του παρελθόντος. Υπάρχει ελπίδα. Αρκεί να την αναζητήσουμε στον Θεό και όχι στον δημαγωγικό λόγο.

"*ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ*" *30-7-2012*

(Πηγή: *icthis.net)*